

ОТ ДАН КОЛОВ ДО КРИСТАЛИНА

Между 1915 и 1935 година един българин е най-силният борец в Света. Неговата титла на Световен шампион е извювана след 1500 мача, проведени по ринговете на цялото Земното кълбо. От София до Париж и от Токио до Ню-Йорк, Данчо от с.Сенник Севлиево, тръшка всички противници за радост на своите съотечественици.

Провъзгласяването на Кристалина Георгиева за Еврокомисар на годината и всичко което се изписа и изговори по този въпрос, напомнят опиянението, което българите са изпитвали след всяка победа на Дан Колов. За разлика от бореца обаче, нашата представителка в Брюксел не е победила никой. Тя беше номинирана (провъзгласена) от едно електронно списание „European Voice“, част от английската група „The Economist“ и разпространявано единствено чрез абонамент. Подобни издания в Брюксел има повече от две хиляди. Никой не знае кой точно ги чете, защото списъка на абонатите се пази в тайна. Що се отнася да „European Voice“, голяма част от неговите разходи за награди и приеми се финансират от десетина мастити спонсори. Между тях са американците Microsoft и Hewlett-Packard. В предишните номинации спонсори са били Coca-Cola и Exxon Mobil. Без участието на такива солидни „дарители“, коктейл за 120 души в цетъра на Брюксел трудно се организира. Номинираният от „European Voice“ за „Официална личност на годината“, на ред с Кристалина – Жан Клод Трише, губернатор на Централната Европейска Банка, отговори, че изобщо не познава „European Voice“. Той добави също, че игнорира номинацията си. За разлика от българските, френските медии не публикуваха нито ред за отличието с което е удостоен техния сънародник. По принцип западноевропейските директори, комисари и депутати са много по-предпазливи от източните си колеги, спрямо отличията раздавани от лобинг-групировките в Брюксел. Центровете на влияние също ги доближават много по-дискретно в сравнение с подхода им към представителите на „Нова Европа.“ И има защо. Чувствителността към обвинение за евентуален конфликт на интереси в Западна Европа е много по-голяма от тази на Изток. Въпросната награда на „European Voice“ – „Комисар на годината“ е частна инициатива в полза на частни интереси. Хората, които работят за тази лобинг-групировка инвестират, напълно законно в българката Кристалина Георгиева. Номинацията ѝ няма нищо общо с Европейския парламент или Европейската комисия.

Дейността на лобинг-канторите издаващи различни информационни бюлетени е забулена от край време с тайна. Работещи в сянката на Европейските институции, цяла армия от професионалисти и консултанти информира, защитава и се опитва да влияе върху решенията на Комисията. С други думи около Европейската институция е изникнала европейска „Капалъ чарши“. Официално се счита, че в Брюксел има около 2600 кантори упражняващи активен lobbying върху членовете на Европейската комисия. В тези невидими центрове на влияние работят около 15 хиляди служители. Те защитават интересите на големите европейски и световни групировки в индустрията, финансиите, енергетиката, фармацевтиката, строителството или селското

стопанство. Великобритания разполага с най-голям брой лобинг-кантори, след това се нареждат Германия, Италия, Франция и т.н. Общият бюджет на лобинг-предприятията надхвърля 100 милиона евро. Част от тези пари са предназначени за заплати на служителите, но една не малка сума е отделена за конференции, пътувания и приеми. Благодарение на разнообразните форми на контакти, информацията между лобисти, еврочиновници, евродепутати и еврокомисари понякога дори изпреварва официално обявените решения. Един анекдот съветва желаещите да научат какво Комисията ще реши, да си купят предишния ден „Финаншъл Таймс“. Въпреки, че тази дейност е напълно легална, все повече гласове се надигат за изработване на ясни правила за разрастващата се с всички сили лобинг активност. Без контрол, дейността на различните центрове на влияние може лесно да дерайлира. Тогава информацията се превръща в дезинформация. Различните журналистически организации, които в Брюксел са представени от повече от 1000 журналисти, са най-настоятелни в изискванията за прозрачност. Първата им грижа е да се знае ясно „кой е кой“. Произхода на изразходваните пари, както и тяхното предназначение. За сега журналистите постигнаха само един малък успех. Те наложиха изработването на официален регистър на лобинг-канторите. За съжаление този регистър за сега е само факултативен...

Париж 4 декември 2010г.

Божидар Чеков